

La imatge de la Divina Pastora

L'Església ens plasma la imatge de la Divina Pastora, generalment, així:

Ens la fa conèixer asseguda en un setí. El seure així no és signe d'ociositat ni de cansament com podria pensar algun profà. És una posició a posta perquè se li atansin les seves ovelletes, i, rodejant-la, les pugui atendre curiosament, tant amb paraules com per mitjà d'amanyagaments.

El vestuari amb què és representada la imatge aqueixa de la Verge Santíssima no pot ésser sinó humil. Encara que Ella, per l'exaltament aconseguit a través de tots els mortals, a causa, d'entre altres prerrogatives, d'ésser elevada a la dignitat de Reina de cels i terra, li sigui escaient veure's vestida amb peces riquíssimes i abillades, aquestes, amb seda i or, de totes maneres, la Verge Santíssima, estimant la humilitat, gaudeix intensament sempre que se la ostenta vestida de Pastora. Per què? Perquè sap que així agrada al seu Fill Santíssim el qual, a la vegada que s'anomena Pastor, vol conèixer a la seves ovelles i que les seves ovelles el coneguin.

Una peça típica de roba que estreny el cos de la Verge, és la samarra per la qual obté, exteriorment, semblança amb les seves ovelletes, i, amb la semblança, posseeix un mitjà per a atreure-les cap a si. Notem el següent: quan els fills del poble d'Israel, Déu se'ls palesà poderós, digueren unànimament a Moisès: «féu de manera que no sigui Déu que ens parli, puix del contrari tots morirem». (Ex, XX, 19). Els homes sentien envers Déu por esclavitzadora. No obstant, el Fill de Déu, en venir a aquest món per tal d'atreure's més els homes es revesteix de forma de pecador. La Verge Santíssima, en aparèixer al Pare Isidor de Sevilla, vestida de pastora, adhuc amb la samarra, era per a inspirar confiança a les ovelletes del ramat de Crist.

Una altra peça del seu vestuari és el capell. Sembla que li sigui sobrer. Si es troba a un prat, on, generalment, hi passa un airet suavitzador de la calor, per què Ella ha de portar capell? És veritat que com a Pastora, no té necessitat de servir-se'n, ni en la primera hora de la matinada en què el sol ferint amb els seus resplendors les gotes de rosa, aquestes llueixen com diamants, ni tampoc en la posta de sol quan apareixen tantes ombres per sustraure's de la seva influència, sobretot, entremig d'aquells prats de les altes muntanyes: però no en pot prescindir, puix, a més a més que el capell és peça típica del vestuari de pastor, alhora és defensa dels raigs calorosos de l'astre del dia a través de les estones més rigurosos; la qual cosa,